



**EM 2013/35**  
**10. oktober 2013**  
Sara Olsvig

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at kontakte Justitsministeren i Danmark med henblik på at indføre fodlænker til afsoning i hjemmet i Grønland.**

(Medlemmer af Inatsisartut Doris Jakobsen og Kristian Jeremiassen, Siumut)

Siumut foreslår en indførelse af brugen af fodlænke som afsoningsform her i landet. Fodlænke er en afsoningsform som kræver en lang række tekniske foranstaltninger, som for eksempel en god mobildækning det sted der afsones, et overvågningssystem samt mulighed for at rykke hurtigt ud fra myndighedernes side, hver gang den afsonende forøger at forlade sit hjem.

Den danske justitsminister har netop svaret på et spørgsmål stillet gennem Folketingets Grønlandsudvalg af forslagsstilleren Doris Jakobsen (Siumut) om omkostningerne ved en fodlænkeordning i Grønland. Justitsministeren svarer, at etableringen af et selvstændigt overvågningssystem i en periode på to år bare i Nuuk vil koste 5,6 mio.kr. om året. En ordning hvor overvågningen kobles på det danske system, såfremt dette kan lade sig gøre, vil koste 4 mio.kr. årligt. Det svarer til en pris pr. afsoner på 1100 kr.pr dag.

Justitsministeren uddyber, at dette ikke inkluderer andre udgifter. Det står derfor helt klart, at brugen af fodlænke ikke vil være billigere end at lade dømte personer afsones i anstalt.

Justitsministeren svarer også, at der i Danmark er 300 pladser til afsoning med fodlænke. Det ville i Grønland svare til 10 pladser.

Derudover står det klart, at en fodlænkeordningen ikke kan bruges i hele Grønland. Det betyder, at vi ved brugen af fodlænke for eksempel i Nuuk vil komme til at forskelsbehandle personer som har begået samme form for kriminalitet i andre byer, eller de steder hvor det teknisk ikke er muligt at benytte fodlænkeordningen. Det mener vi fra Inuit Ataqatigiit vil være en klar forskelsbehandling og et menneskeretligt problem.

Kriminalforsorgen i Grønland står over for mange og meget store udfordringer. Pengene til kriminalforsorgen kommer fra den danske finanslov og de danske kriminalforsorgsforligspartier blev sidste år enige om et forlig, hvor der IKKE blev afsat flere penge til for eksempel en bedre uddannelse af anstaltsbetjentene, bedre muligheder for uddannelse, behandling og beskæftigelse under afsoning og en udbedring af de bygningsmæssige problemer der er på kriminalforsorgsområdet. Det betyder, at alle ekstra penge skal findes i det eksisterende budget. Derfor er

der mange andre gode ting vi kunne bruge pengene på, end en forsøgsordning som ikke kommer hele landet til gode, og som indebærer en række tekniske problemer.

Fra Inuit Ataqatigiit mener vi ikke det er hensigtsmæssigt at indføre en forskelsbehandling af hvilke former for afsoning dømte personer kan få alt efter hvilken by de bor i. Vi mener heller ikke det vil være hensigtsmæssigt at bruge en stor pulje penge som ikke er på budgettet til en sådan forsøgsordning.

Vi er dog enige i, at særligt børn hvis forældre er dømte til anstaltsanbringelse skal have bedre muligheder for at være tæt på deres forældre. Her kunne man starte med at sikre ordentlige og børnevenlige familiebesøgsrum på anstalterne. Vi mener også, at frem for fodlænke bør vi benytte muligheden for samfundstjeneste i langt højere grad end i vi gør i dag. Det er trods alt mere resocialiserende at være beskæftiget, end bare at sidde passivt på en anstalt eller i sit hjem.

Vi støtter derfor ikke forslaget.